

# עזרי וזמרת י-ה

פרפראות וחידושים על פרשת השבוע  
מפניני ר' עוזי צמח הי"ו

פרשת אחרי - קדושים - תשפ"ה - גיליון 147

## מדור הגימטריות

\* על פן אַמַּרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר  
הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם: (י"ז י"ב)  
ומביא התורה תמימה, לא תאכל דם - מכאן שהשתיה בכלל  
אכילה [ירושלמי יומא פ"ח ה"ג].  
והנה המילים בפסוק: כָּל נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל דָּם, עולה  
בגימטריא 1122, [כולל האותיות]  
וכן המילים: שהשתיה היא כאכילה, עולה בגימטריא 1122.

\* אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שְׁבֹתַתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יי'  
אֲלֹהֵיכֶם: (י"ט ג')  
וביאר רש"י אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ אתה ואביך חייבים בכבודי (בימות  
ה:), לפיכך לא תשמע לו לבטל את דברי.  
ונראה לרמזו כן במילים וְאֶת שְׁבֹתַתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יי', זהו ראשי  
תיבות.

ומורא האב תשמור תעשה רצונו - ואם יאמר תחלל שבת - אל  
תשמע יען ושניכם מצווים לכבוד ה' יתברך אִישׁ יי' נאמן.

\* אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהִמָּתָהּ לֹא תִרְפֹּעַ כְּלָאִים שָׂדֶה לֹא תִנְרַע  
כְּלָאִים וּבְגָד כְּלָאִים שֶׁעֲטָנוּ לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ: (י"ט י"ט)  
וכתב הרמב"ן "ובגד כלאים שעטנו" לומר שכל בגד הנעשה מחוט  
שהוא שוע וטווי ושזור לא נלבש אותו כלאים שהוא ערובים  
ובמשנה תורה (דברים כב יא) הוסיף לבאר שלא נלבש שוע טווי  
ונזו מצמר ופשתים שיהיו "יחדו".

ונראה לרמזו כן במילים שֶׁעֲטָנוּ לֹא יַעֲלֶה, זהו ראשי תיבות.  
אלו - שוע טווי נזו המעורבים זה לזה - לא יעלו עליך עולמית.  
\* לֹא תִקֵּם וְלֹא תִשׁוּר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֶּתָּ לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יי':  
(י"ט י"ח)

ומובא בירושלמי בנדרים פ"ו ה"א, ובתור"כ הובא ברש"י פרשת  
קדשים י"ט י"ח - ואהבת לרעך כמוך אמר רבי עקיבא זה כלל  
גדול בתורה.

ונראה לרמזו במילה וְאֶהְבֶּתָּ, זהו ראשי תיבות.

השנאה והקנאה אל תשמור בלבך.

וכן במילה לְרֵעֶךָ, זהו ראשי תיבות.

כלל לימד רבי עקיבא.

וכן נראה לרמזו במילה כָּמוֹךָ, זהו ראשי תיבות.

כמים משתקפים ונראים כמון.

## פרפראות וחידושים

\* וּשְׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יי': (י"ח ה')

ומביא האור החיים הקדוש, ושמרתם וגו'. צריך לדעת למה כפל לומר דברים  
עצמם שאמר בסמוך, ויתבאר על פי דבריהם ז"ל (סנהדרין עד.) שאמרו וחי  
בהם ולא שימות בהם שאם אנסוהו לעבור על אחת ממצות ה' יעבור ולא  
יהרג. ואמרו עוד כי על ג' עבירות חייב אדם ליהרג ולא יעבור והם עבודה זרה  
גילוי עריות שפיכות דמים. מעתה אמר פסוק ראשון סמוך למצות עריות ולא  
התנה הכתוב אשר יעשה וגו' וחי בהם, ואמר פסוק ב' לצוות על שאר המצות  
ואמר וחי בהם לדייק ולומר שבמצות שנאמרו בפסוק שלפנינו שלא אמר וחי  
בהם יהרג ואל יעבור.

ונראה לרמזו כן במילים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יי', זהו ראשי  
תיבות.

אנסוהו יעבור על אחת ממצוות תורת ה' - יעבור הוא אל יהרג - שאמר  
רחמנא וחי בהם אֲנִי יי' - מלבד משלושת העבירות האסורים דעליהם חייב  
שימסור האדם נפשו - וייהרג.

\* אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יי': (י"ח ו')

ומבאר הכלי יקר אִישׁ אִישׁ אל כל שאר בשרו לא תקרבו וגו'. קירבה המביאה  
לידי גילוי ערוה והיינו היחוד כי הוא המביא לידי ערוה ולכן אמר אִישׁ אִישׁ  
דווקא כשיהיה כל אִישׁ ואִישׁ לבדו עם האשה שהרי ב' אנשים מותרים  
להתייחד עם אשה אחת, ואין אִישׁ אִישׁ, כ"א כל אִישׁ לבדו.

ונראה לרמזו כן במילים אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא, זהו ראשי תיבות.  
ראו - כל אִישׁ אֶל יקר ב' ש' א' ב' ש' ר' ו' ג' ל' ג' - ש'מא ו'ב'ואו ש'ניהם ל'די  
י'חוד - ש'אמר ר'חמנא אִישׁ אִישׁ לבדו.

וכן נראה לרמזו במילים אִישׁ אִישׁ אֶל, זהו ראשי תיבות.

שניים אנשים אשה אחת - ש'מותרים יהיו להתייחד יחד.

\* לֹא תִקְלָל חֵרֶשׁ וְלִפְנֵי עֵוֶר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וְנִרְאָתָּ מֵאֲלֹהֵיךָ אֲנִי יי': (י"ט י"ד)

וכתב רש"י, ולפני עור לא תתן מכשול. לפני הסומא בדבר לא תתן עצה שאינה  
הוגנת לו, אל תאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואתה עוקף עליו ונוטלה הימנו.  
ונראה לרמזו כן במילים וְנִרְאָתָּ מֵאֲלֹהֵיךָ אֲנִי יי' הוֹהָה, זהו ראשי תיבות.

הזהירה תורה אשר נותן העצה יודע כי אינה הוגנת - יי' רואה יודע  
מחשבות לב וכליות - ויראת אֲנִי יי'.



## סיפור שבועי

רבי יוסף סוסו הכהן זצ"ל חבר בד"ץ העדה החרדית הספרדית בירושלים

רבי יוסף נולד לאביו ר' שאול זצ"ל ולאִימו מרת רחמה ע"ה. כותב רבינו על אביו רבי שאול הכהן נ"ע שנעשה לו נס גדול קודם לידתו. פעם אחת הלך אביו רבי שאול מעיר מולדתו גאבס לעוב"י (עיר ואם בישראל) תונס יע"א בספינה דרך הים, והנה במהלך הנסיעה באה ספינה אחרת כנגדה, והתנגשה בספינה שלהם, וכתוצאה מכך נשברה הספינה שלהם, וכל נוסעי הספינה נטבעו למוות, ורק אביו רבי שאול ניצל. בהתחלה הוא תפס בידו בצינור הארובה של הספינה שממנה עולה העשן, וכשראה שזה חם מאוד, השליך את עצמו לתוך הים.

וכשנפל לים נדמה לו כאלו מר אביו רבי דוד הכהן זצ"ל שהוא הרביץ תורה בעיר גאבס, נשאו והניחו על דף אחד של הספינה הצפה בים, והוא היה מנענע ראשו על כל גל וגל עד שהגיע לנמל הים של כפר מהדייה יע"א ומשם ירד להכפר הנ"ל ערום בלא מכנסיים, עד שחמל עליו בעל החמלה ונתן בלב נכרי שהיה אצלו שם וריחם עליו במלבוש של מכנסיים. הוא נכנס לעיר, עד שמצא אניה קטנה הולכת לגאבס. המלח של האניה כששמע ממנו כל מה שעבר עליו שרק הוא ניצל מכל נוסעי הספינה וראה שאין לו כסף בידו, הסכים לקחתו לעירו גאבס ללא תשלום וכשיגיע לעירו, שם כבר קרוביו של הרב ישלמו עבור נסיעתו. לביתיים הגיע השמועה לעיר גאבס, שכל נוסעי הספינה טבעו במצולות ים, ובביתו של רבי שאול הכהן קול לילה ובכי ומספד על טביעתו של הצדיק, עד שבא להם מבשר טוב והגיד להם עליו שהוא ניצול ובא לעיר חי, אז נהפך להם היגון לשמחה, וכולם הלכו לקבל את פניו ובאו יחד כולם לביתו ועשו שמחה ומשתה ברוך שעשה נסים לאבותינו.

רבי יוסף סוסו הכהן, היה מגדולי תלמידיו של רבי חיים חורי, מצעירותו הרביץ תורה לתלמידים בעיר גאבס, ואחר כך נתמנה שם לדיין בבית דינו של רבי חיים חורי זצ"ל.

יום יום היה רבי סוסו הכהן מלמד תלמידים לאחר תפילת שחרית עד שעת הצהרים, בישיבה שהיתה סמוכה לביתו, בהשתתפות בנו יחידו רבי אריה ז"ל ורבי שמעון חירי זצ"ל שהיה מגדולי תלמידיו. עד שהגיעו הגרמנים ימ"ש לתונס, הפילו פצצה על ביתו של רבנו ז"ל, ונהרס כל הבית כליל, וגם נהרס סביב כל הישיבה, והישיבה היתה תלויה ממש באויר בנסיים ונפלאות על עמוד אחד, כי הגרמנים עוד המשיכו להרוס את ג' עמודי הבית, ונשאר רק עמוד אחד שעליו עמד כל מבנה הישיבה. עד שעמד גבאי הישיבה, רבי אברהם חירי אביו של הצדיק רבי שמעון חירי זצ"ל והביא כמה בנאים לשפץ את המבנה, וכולם פחדו כי בכל רגע המבנה יכל לקרוס עליהם, היו תוקעים מסמר אחד ובורחים. עד שמצא רבי אברהם חירי ז"ל יהודי אחד שקיבל על עצמו לשפץ את המבנה למרות הסכנה שבזה, ובזה החזיקה הישיבה מעמד הרבה שנים.

לאחר תקופה, ביתו של הרב נהרס ולא מצא היכן לגור, וגם בנו יחידו רבי אריה ז"ל חלה בחולי גדול והוצרך לנסוע עמו לעיר תונס לטיפול רפואי, שם מצא לו דירה, ואז נפסק לימוד התלמידים בגאבס. בתונס כיהן רבי יוסף סוסו זצ"ל כסגנו של רבי מרדכי אמייס הכהן זצ"ל הרב הראשי לתונס. רבינו עלה לארץ בשנת תש"ז והתגורר בעיר באר שבע, שם התגורר מורו ורבו רבי חיים חורי זצ"ל (נלב"ע כ"ה אייר תשי"ז). סיפור תלמידו רבי מכלוף דמרי: זכור לי ששבוע אחרי עלייתו לארץ, בא לסניף של הסוכנות, כדי לארגן את כל הניירת והמסמכים. הלכתי אתו, ושאל אותי מה עם בית הכנסת? אני זקוק לבית הכנסת כמו אויר לנשימה? ענית לו כבוד הרב אם תחכה עד שיבנו לך, או שיתנו לך בית הכנסת זה קשה כקריעת ים סוף, אבל אם הרב ישמע לעצתי, אם תמצא דירה קרובה לביתך של חברת עמידר, תפלוש לשם ותקים שם בית כנסת ואף אחד לא יוציא אותך משם, וכך עשה, וכך היה עד היום הזה. סיפר אחד שבדידיה היה עובדא, יום אחד בבקר עבר על יד בית הכנסת של הרב "בית יוסף" בבאר שבע, קרא לו הרב להשלים מניין שהיה להם רק תשעה אנשים להתפלל שחרית. אמר אותו אדם לרב, רבי אני הולך לעבודה מחוץ לעיר, ועוד פחות מחמשה רגעים האוטובוס שלוקח את הפועלים נוסע, ואם אני יפסיד אותו אין לי איך להגיע לעבודה? אמר לו רבי סוסו, אל תדאג תשב ותשלים לנו מניין והאוטובוס יחכה לך.

בלית ברירה הוא נשאר להשלים מניין, ואמר בלבו אם אני לא ישמע להרב, מי יודע מה יקרה לי בדרך?!!!

לאחר התפילה וקריאת ספר תורה, (היה זה ביום שני או חמישי) כשיצא מבית הכנסת הוא רואה את אחד מהפועלים עובר על יד בית הכנסת, הוא קורא לו - לא נסעת היום לעבודה?!!! אמר לו האוטובוס הגיע לתחנה לקחת את הפועלים, עצר שם, והוא לא יכול לזוז, אני הולך לטלפן למכונאי. בקשתי ממנו לאחר שתטלפן תעבור מכאן ונלך ביחד, בחזרתו כבר גמרו התפילה, הלכו ביחד, כשהגיעו לאוטובוס מצאו את המכונאי בודק. המכונאי אמר לנהג אין כלום באוטובוס תנסה לנסוע, הם עלו לאוטובוס ונסעו, התברר שהנהג שכח להכניס את המפתח!!

צדיק גזר והקב"ה מקיים, הרב גזר שהאוטובוס יחכה, וכך היה, האוטובוס חיכה עד גמר התפלה.

תפילתו היה כבונה גדולה, ועל פי הרוב תמיד היה מתפלל מתוך הסדור, וסיפר אחד מתלמידיו כשהיינו צעירים והולכים כמה פעמים לאזכרות לבתים ומתפללים ערבית שם, היה רבינו מבקש אפשר לקבל סידור ואנו היינו מתפללים הרב לא יודע להתפלל בעל פה? וזה היה מנהגו וגם בימי זקנותו היה מתפלל מתוך סידור תפלה. וכבר הפליגו בזה רבותינו ואומרים "אמר עם הספר ישוב מחשבתו" כשמתפלל או קורא ולומד מתוך הספר, יסורו ממנו מחשבות זרות וכתבו על רבינו האר"י ז"ל שהיה מתפלל מתוך הספר כדי שיתכווין.

כשהיה בא רבי סוסו זצ"ל לבית תלמידו רבי שמעון חירי זצ"ל, איך שנכנס לבית היה תכף מבקש שיתנו לו גמרא, ופעם בא לביתו של רבי אברהם חירי זצ"ל (אביו של רבי שמעון) איך שנכנס אמר כהרגלו תנו לי עט ונייר אם יש לכם, כמוכן שהביאו לו, אבל ראו עליו שהוא עייף, אמר לו אחד מתלמידיו, אולי קודם הרב ישתה משהו ואח"כ יכתוב מה שהוא רוצה, אמר לו הרב, בני לא חבל על כל הזמן הזה שאני יושב לשתות, תמיד יש זמן לשתות.

בן יחיד היה לרבינו, תלמיד חכם וירא שמים, שמו רבי אריה זצ"ל שנפטר בקיצור שנים ח' אלול תש"י והשאיר אחריו ילדים קטנים בן ושתי בנות, ורבינו גידל וחינך אותם וחינת אותם. רבינו הוציא חלק מכתביו של בנו וקרא את שם הספר "שאגת אריה".

בסוף ימיו, כיהן רבינו חבר הבד"צ לעדה הספרדית החרדית בירושלים, כ"כ חיבר רבינו כמה ספרים, מהם, 'פרחי שושנה' על שם רעיותו שנפטרה, ספר 'חיים ביד', 'מעולפת ספירים' ועוד.

בליל בדיקת חמץ שנת תש"ם לאחר בדיקת החמץ בביתו, אמרו לו כי בית הכנסת פתוח, הוא הלך לסגור, לאחר שכיבה את החשמל, מחמת החושך מעד ונפל, לאחר כמה ימים הובהל רבינו לבית חולים, וביום י"ב באייר תש"מ, הסתלק לגנוי מרומים, בגיל תשעים שנה, ומנוחתו כבוד בבית העלמין בבאר שבע ליד מורו ורבו רבי חיים חורי זצ"ל, גם תלמידו רבי שמעון חירי זצ"ל שהתגורר בתל אביב, נטמן על פי בקשתו בבית העלמין בבאר שבע סמוך לרבי סוסו זצ"ל. [דברי חיים]

רבי יוסף סוסו הכהן בן רחמה זיע"א נלב"ע י"ב אייר תש"ם ת.נ.צ.ב.ה.

לענ" - ניסים חיים בן חנה  
נורית בת מרים ע"ה

לברכה והצלחה: \* יוסף בן חנה חנינה וב"ב \* שרה בת אילה \* יוסף מאיר בן גאולה ויקי  
\* נעמה בת שושנה \* רפאל בן שרה \* יוסף חיים אליהו בן דבורה \* משה בן שרה וב"ב